

नित्यप्रमुदितमित्यादिमुखारविंदविशेषणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ नारदोक्तैरेतैर्लक्षणैरयं पुमान्वासुदेव एव नान्यो भवितुमर्हति अयंचनिरायुधः अतोऽने
नपद्भ्यामेवचलनिरायुधोऽहं योत्स्यामीति निश्चित्य तं पराङ्मुखं प्राद्ववंतं मन्वधावदित्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानं हस्तप्राप्तमिव दर्शयता दूरं नीत इत्य
न्वयः ॥ ७ ॥ अहताशुभः अक्षीणकर्मा ॥ ८ ॥ ९ ॥ तं शयानमच्युतं मत्वा अताडयदिति ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्य क्रुद्धस्य दृष्टिपातेन संदीप्तो यः स्वदे

नित्यप्रमुदितं श्रीमत्सुकपोलं शुचिस्मितम् ॥ मुखारविंदं विभ्राणं स्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ ३ ॥ वासुदेवोत्थ
यमिति पुमान् श्रीवत्सलांछनः ॥ चतुर्भुजोऽरविंदाक्षो वनमाल्यतिसुंदरः ॥ ४ ॥ लक्षणैर्नारदप्रोक्तैर्नान्यो
भवितुमर्हति ॥ निरायुधश्चलन्पद्भ्यां योत्स्येऽनेन निरायुधः ॥ ५ ॥ इति निश्चित्य यवनः प्राद्ववंतं पराङ्मुखम्
अन्वधावज्जिघृक्षुस्तंदुरापमपियोगिनाम् ॥ ६ ॥ हस्तप्राप्तमिवात्मानं हरिणा सपदेपदे ॥ नीतो दर्शयता दू
रं यवनेशोऽद्रिकंदरम् ॥ ७ ॥ पलायनं यदुकुले जातस्य तव नोचितम् ॥ इति क्षिपन्नुगतो नैनं प्रापाहताशु
भः ॥ ८ ॥ एवं क्षिप्तोऽपि भगवान् प्राविशद्विरिकंदरम् ॥ सोऽपि प्रविष्टस्तत्रान्यं शयानं ददृशे नरम् ॥ ९ ॥ न
न्वसौ दूरमानो यशेते मामिह साधुवत् ॥ इति मत्वाऽच्युतं मूढस्तं पदासमताडयत् ॥ १० ॥ स उत्थाय चिरं सुप्तः
शनैरुन्मील्य लोचने ॥ दिशो विलोक्य न्यार्थं तमद्राक्षीदवस्थितम् ॥ ११ ॥ स तावत्तस्य रुष्टस्य दृष्टिपातेन
भारत ॥ देहजेनाग्निना दग्धो भस्मसादभवत्क्षणात् ॥ १२ ॥ राजोवाच को नाम स पुमान् ब्रह्मन्कस्य
किं वीर्य एव च ॥ कस्माद्गुहां गतः शिष्ये किं तेजो यवनार्दनः ॥ १३ ॥ श्रीशुक उवाच स इक्ष्वाकुकुले
जातो मां धातुतनयो महान् ॥ मुचुकुंद इति ख्यातो ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ १४ ॥ स याचितः सुरगणैरिंद्राद्यै
रात्मरक्षणे ॥ असुरेभ्यः परित्रस्तैस्तद्रक्षां सोऽकरोच्चिरम् ॥ १५ ॥ लब्ध्वा गुहं ते स्वः पालं मुचुकुंदमथाब्रुवन् ॥

राजन्विरमतां कच्छ्राद्भवान्नः परिपालनात् ॥ १६ ॥ हजोऽग्निस्तेन ॥ १२ ॥ यवनमर्दयति हिनस्तीति तथा सकस्यवंश्यः किं
वीर्यः कीदृक्प्रभाववान् किं तेजः कस्य वीर्यं पुत्र इत्यर्थः शिष्ये अशयिष्ट ॥ १३ ॥ सत्यः संगरो युद्धं प्रतिज्ञावायस्यसः ॥ १४ ॥ १५ ॥ गुहं कार्ति
केयं स्वः पालं स्वर्गपालकं सेनान्यम् ॥ १६ ॥